

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΣΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Παίρνουμε την πρωτοβουλία να απευθυνθούμε στις φοιτήτριες και τους φοιτητές μας, ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι που υπερασπιζόμαστε το δημόσιο πανεπιστήμιο, με την καθημερινή παρουσία μας στη διδασκαλία και την έρευνα καθώς και με τους αγώνες μας που πρόσφατο δείγμα τους αποτελεί η ριζική και μαχητική απόρριψη του νόμου Διαμαντοπούλου.

Σήμερα, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας οδηγούνται σε επιστημονικό, ερευνητικό, ακαδημαϊκό και οικονομικό μαρασμό. Η κοινοβουλευτική

“πλειοψηφία” των μνημονιακών κομμάτων, χωρίς να διαθέτει λαϊκή εντολή, ψήφισε με τον νόμο 4009 την υποβάθμισή τους, από τη μια, με την κατάργηση σημαντικών ακαδημαϊκών προϋποθέσεων που αφορούν στην ελεύθερη ανάπτυξη της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας και, από την άλλη, με τη δραματική συρρίκνωση της δημόσιας χρηματοδότησης, την έλλειψη προσωπικού και την υφαρπαγή των ίδιων πόρων των πανεπιστημίων, με το γνωστό PSI.

Χωρίς αυτοδιοίκηση και ελευθερία, χωρίς πόρους για την έρευνα και την ανανέωση του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού, χωρίς κονδύλια για τη φοιτητική μέριμνα και τα λειτουργικά έξοδα, η δημόσια παιδεία θα βουλιάζει στον αγοραίο εκφυλισμό και με την καθιέρωση διδάκτρων θα γίνει απροσπέλαστη για χιλιάδες νέους, που οι οικογένειές τους υφίστανται τον οδοστρωτήρα των μνημονίων και δεν μπορούν να χρηματοδοτήσουν τις σπουδές τους.

Η πολιτική καταγίδα δεν περιορίζεται στο πανεπιστήμιο. Η δραματική μείωση των εισοδημάτων, η ανεργία, κυρίως των νέων, και η συστηματική καταστροφή των

παραγωγικών δυνάμεων και δυνατοτήτων της χώρας, καθλώνουν τους νέους σ' ένα ασφυκτικό παρόν που παραπέμπει σ' ένα δυσοίωνο μέλλον. Οι νέες γενιές στην Ελλάδα και τον κόσμο υπήρξαν πάντα ευαίσθητες και μαχητικές. Με τις ιδέες και τους αγώνες τους επιδίωξαν να διαμορφώσουν τον κόσμο ώστε να χωρά τα οράματα και τις ανάγκες τους. Σήμερα, όλες οι γενιές βρίσκονται μπροστά σε διλήμματα, που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε ιστορικά. Κανείς και καμιά δεν μπορεί να τα αγνοήσει, τόσο για λόγους προσωπικής εμπειρίας όσο και κοινωνικής συνείδησης.

Τα πανεπιστήμια, με την ευρύτερη έννοια η παιδεία και η εκπαίδευση, είναι κοινωνικά αγαθά και δεν πρέπει να μετατραπούν σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, ούτε να οργανωθούν και να λειτουργούν σύμφωνα με τις επιδιώξεις της αγοράς. Το φοιτητικό, ευρύτερα το πανεπιστημιακό, κίνημα αντιστάθηκε στη δικτατορία, στο όνομα όλης της κοινωνίας και έθεσε μεταπολιτευτικά τα θεμέλια ενός σημαντικού εκδημοκρατισμού της ανώτατης εκπαίδευσης, που σήμερα συστηματικά κατεδαφίζεται.

Το τίμημα, το οποίο οι μνημονιακές και συντηρητικές εγχώριες δυνάμεις μαζί με την Τρόικα καλούν τους νέους να πληρώσουν, για να ευημερούν οι αγορές, να διαιώνονται οι δυναστείες του πλούτου και οι θεσμοί που αναπαράγουν την κυριαρχία τους, είναι πολύ βαρύ. Είναι η ίδια η ζωή τους, η οποία καθλώνεται για πολλές δεκαετίες. Η Ελλάδα αιμορραγεί ήδη από τη μετανάστευση των νέων επιστημόνων ενώ, όσοι και όσες μένουν, βιώνουν την απαξίωση στην κινούμενη άμμο μιας καθημερινότητας εγκλωβισμένης στην ανεργία, την ανασφάλιστη εργασία και τους μισθούς – φιλοδομήματα.

Πρέπει να σταματήσουμε τη χρεοκοπία της κοινωνίας και της ζωής μας. Απευθύνουμε στις φοιτήτριες και τους φοιτητές μας την προτροπή «Αγανακτήστε»!, του Στεφάν Εσσέλ, από τους συντάκτες της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το 1948. Και επειδή **«Η αγανάκτηση δεν αρκεί»**, όπως συμπληρώνει ο ιστορικός ηγέτης της ιταλικής αριστεράς Πιέτρο Ινγκράο, σας καλούμε να δώσετε σχήμα στην αγανάκτηση και την οργή σας, μέσα από συλλογικές μορφές ήδη ενεργές, αλλά και νέες που θα επινοήσετε.

Σας καλούμε να συμμετάσχετε στις εκλογές, να απορρίψετε τη χρεοκοπία της κοινωνίας και των πανεπιστημίων που μας έχουν επιβάλει και να διεκδικήσετε το δικό σας μέλλον. Σας καλούμε να στείλετε μήνυμα στις εκλογές : Ένα «όχι» με αριστερό, ριζοσπαστικό, δημοκρατικό, κινηματικό πρόσημο, αποδοκιμασίας της σημερινής πολιτικής, για το σήμερα και το μέλλον που διαρκεί, ένα «όχι» φόρο τιμής στα παιδιά που αντιστάθηκαν στη δικτατορία και έπαιξαν καθοριστικό ρόλο για την ανατροπή της. Όπως και τότε έτσι και σήμερα: «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία».